

Masivní podlahový pelmel

Vyházeli jsme koberce a vyměnili je za lamináty. Nejlevnější iluze dřeva nám však zanedlouho ukázala i stinné stránky. Zjistili jsme, že je studená, jako dřevo vypadá opravdu jen na první pohled a špatně tlumí hluk. Trend směřuje již několik let zpět k přírodním materiálům. O dřevěných podlahách jsme si povídali s Pavlem Hethem, zakladatelem firmy Podlahy Heth.

TEXT: MIRKA NEJEDLÁ





Ono se řekne dřevěné podlahy, ale kdo se v nich má vyznat. Masivní, třívrstvé, dvouvrstvé, dýhované... Vysvětlíte rozdíl?

Rozdíl je v konstrukci, přičemž každá konstrukce má své výhody i nevýhody. Masivní podlaha je historicky nejstarší typ dřevěných podlah s životností v řádech staletí. Jenže se zároveň jedná o nejdražší a nejméně ekologický způsob výroby, při kterém se obrovsky plýtvá materiálem. Proto výrobci postupně přešli na dýhované a vrstvené systémy. Nejbližší laminátové tzv. plovoucí podlaze je dýhovaná dřevěná podlaha, a to svou cenou, konstrukcí i vlastnostmi. Jedná se o hobby systém montáže, který se pokládá bez lepení na zámky. V dnešní době se už ale od plovoucího způsobu pokládky ustupuje zejména z důvodu špatné akustiky. Proto se do popředí dostávají dvouvrstvé celoplošné lepené systémy, i když i třívrstvé je možné lepit. Pro lepení je ale zbytečně požadovat ještě třetí vrstvu, podlahu to pak zbytečně prodražuje.

Zmínil jste ekologii, kde je u vrstvených systémů ta úspora?

Životnost dvou i třívrstvých systémů je přibližně stejná. V obou případech se použije 3 až 4 mm ušlechtilého dřeva. Ze stejného množství materiálu se u celomasivních podlah vyrobí např. metr parket, u dvouvrstvého a třívrstvého systému je to už metrů pět m² a u dýhovaných podlah, k jejichž výrobě se využívá jen 0,6 mm ušlechtilého dřeva, je to až 35 m².

Takže dýha vyjde zřejmě levněji. Má nějaké nevýhody?

Jedinou nevýhodou dýhy je, že se nedá renovovat. Když ji poškodíte, je zkrátka konec. Výrobce garantuje životnost třicet let, u masivních podlah je to dokonce míň, přibližně dvacet let, jenže ji pak můžete přebrousit a znovu nalakovat. To u dýhy nejde. Dýha se v podlahách stejně jako v nábytkářském průmyslu stává hitem, a nejen kvůli ceně, ale i kvůli užitným vlastnostem. Spolu s dvouvrstvým systémem je velmi vhodná na podlahové vytápění, je tvrdší, výběr dřevin je obrovský. Je to jediná z dřevěných podlah, kde se uvádí tvrdost a stupeň zátěže jako u umělých materiálů. Další obrovskou výhodou je cena, což platí zejména pro exotické ➔



druhy dýhy, kde se ve srovnání s masivní podlahou můžete u stejné dřeviny dostat až na třetinovou cenu. Paradoxně je cena za exotickou dýhu srovnatelná s tou za dubové parkety.

Zákazníci volí spíš exotiku, nebo parkety z dubu?

Hitem posledních pěti let jsou jednoznačně exotické dřeviny, zejména pak tzv. liny, což jsou úzké proužky dřeva rozdílné šířky, které se pokládají buď průběžně nebo paralelně. Základ tvoří odpad při výrobě dřevěných podlah.

Není to princip průmyslové mozaiky?

Dá se to tak říct, ale průmyslová mozaika je určená do komerčních prostor, jelikož

je hodně nepřesně formátovaná a veškeré mezery musejí být zatmelené. Dřevo je ale přírodní materiál, pracuje, tmely vypařují a v materiálu vznikají díry. Někomu třeba podobná podlaha přijde víc přírodní, pak se ale nesmí zlobit, že zadržává ponožkou, nebo že si zadře třísku. Ne každý odpad z masivu se hodí k výrobě mozaiky. Při průmyslovém zpracování je materiál vytríděný už při výrobě, proužky se lepí na sendviče a poté se povrch zbrousí a naolejuje.

Vyrábějí se proužky i z laminátu?

Každý umělý materiál napodobuje ten přírodní, takže ano. Veškeré trendy přírodních materiálů, nejen dřeva, ale třeba i dlažby nebo kamene se postupně pro-

mítnou i do umělých materiálů. Laminát je však z 95 procent vyroben ze dřeva, pouze laminace na povrchu je umělá. Vzniká z toho určitá nevýhoda. Například špatně odolává vlhkosti, na druhé straně příliš výhod typických pro umělé materiály laminát nemá.

Říkáte, že povrch dřevěných podlah vydrží dvacet až třicet let. Není to riskantní položit si do bytu tak trendovou záležitost, jako jsou proužky? Neokouká se časem?

Módní záležitost proužky rozhodně jsou. Ale vezměte si, že auto vyměníte za pět let, když si interiér zařídíte trochu nadčasově, neokouká se za pět, ale za deset let možná ano. Těžko vám ale někdo zaručí, že méně trendová záleži-



tost vás bavit nepřestane. A trh nabízí spousty možností i pro konzervativnější zákazníky.

Třeba?

Třeba velký formát parket, nebo naopak parkety položené v kombinaci různých velikostí, kdy se střídají delší a kratší formáty. Vznikne zajímavá podlaha, která je vzhledem k minimálnímu odpadu i velmi ekonomická. Opravdu náročný zákazník si pak může zvolit velké formáty prken, například dvoumetrové, to už je ale velmi drahá záležitost. Nejvíce prkenných podlah se prodá v dýze, jelikož v masivním provedení jsou pro mnoho zákazníků zatím finančně nedostupné. Zapomenout

bych nechtěl ani na postaršené, v podstatě rustikální podlahy, které úmyslně vypadají jako staré a opotřebované. Toho se docílí speciálním přibarvováním, použitím tmavého i světlého oleje, umělým poškozováním, kartáčováním. Je to styl velmi oblíbený třeba v Holandsku nebo Bavorsku, ale postupně se dostává i k nám. A rustikální dubová podlaha vkusně umístěná do moderního interiéru vypadá moc zajímavě.

Pořád je nejvíce oblíbená lakovaná povrchová úprava?

Donedávna se velká většina podlah prodávala v lakované úpravě. Trend ale směřuje spíše k olejované. Olejovaný povrch je přirozenější, v určitém mys-

lu by péče měla být pravidelnější, ale z dlouhodobého hlediska se lépe obnovuje.

A další trendy?

Mým favoritem je v poslední době dřevo, které imituje nějaký jiný přírodní materiál, v tomto konkrétním případě kámen. Je to opravdu malý zázrak, jelikož na první pohled je od skutečného kamene k nerozeznání. Na pohled chladná, na dotek teplá, hodí se všude tam, kam se hodí i kámen. Můžete si krytinou klidně vybavit celý dům. Nehodí se pouze na terasu nebo do sprchového koutu. Jsem z té podlahy nadšený a je pro mě důkazem, že dřevo má v interiérových podlahách ještě spousty rezerv. ☒